

Mál nr. 404/2021

**M og
V v/ farangurstryggingarliðs greiðslukortatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar á tösku í morgunverðarsal hótels.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 2.11.2021, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum, dags. 22.11.2021.
Bréf V, dags. 22.11.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti var tösku í eigu M stolið í morgunverðarsal hótels í borginni Cartagena á Spáni þar sem átta manns hafi verið í salnum. Hafi taskan verið vel skorðuð á milli tveggja stóla við borðið sem setið var við en setið hafi verið í báðum stólunum og alls fjórar manneskjur hafi setið við borðið. M kvaðst strax hafa orðið þess vör að töskunni hafi verið stolið, en enginn vissi hvað hafi gerst.

M hefur krafist bóta úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar sem hún hefur í gildi hjá V. V hefur fallist á bótaskyldu að helmingi og M beri að sama skapi tjón sitt að helmingi. Til stuðning þessari niðurstöðu vísar V til ákvæðis í skilmálum vátryggingarinnar um að það sé skilyrði bótaskyldu að hinn vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða, svo og til sérstakrar varúðarreglu þar sem fram komi að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn.

Álit.

Í skilmálum vátryggingar þeirrar sem hér um ræðir segir um bótasvið vátryggingarinnar að vátryggt sé gegn tjóni sem verður á einkamunum af völdum bruna, þjófnaðar, innbrots, ráns, skemmdarverka eða flutningsslyss. Jafnframt er tekið fram að skilyrt sé að hinn vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða. Einnig er finna í skilmálunum varúðarreglu þess efnis, líkt og áður getur, að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn. Þá er í skilmálunum ákvæði um að skylt sé að fara eftir varúðarreglum í skilmálunum og sé þeim ekki fylgt geti ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Fyrirgreint ákvæði um að skilyrt sé að hinn vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða er það almennt orðað að það getur ekki talist til varúðarreglna eins og slíkar reglur eru skilgreindar í 12. tölul. 2. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Í ákvæðinu felst heldur ekki hlutlæg takmörkun á gildissviði vátryggingarinnar. Það getur því aðeins komið til álita ef vátryggður hefur valdið vátryggingaratburði af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, sbr. 27. gr. laga nr. 30/2004. Ekkert í gögnum málsins bendir til að svo hafi verið. V getur af þeim sökum ekki borið ákvæði þetta fyrir sig í því skyni að skerða bætur til M.

Sú varúðarregla sem V byggir einnig á varðandi skerðingu bóta til M kveður á um meðferð vátryggðra muna á almannafæri. Í því tilviki sem hér um ræðir virðist óumdeilt að M hafði komið tösku sinni fyrir á milli tveggja stóla þar sem hún sat við borð í fámennum morgunverðarsal hótels. Orðasambandið „á almannafæri“ er ekki skilgreint sérstaklega í skilmálum vátryggingarinnar. Í íslenskri orðabók (Edda, útg. 2002) er almannafæri skilgreint sem svæði sem almenningur fer um, þjóðbraut. Samkvæmt Íslenskri nútímamálsorðabók (<https://islenskordabok.arnastofnun.is/ord/3040>) merkir orðasambandið „á almannafæri“ „...úti á götu, á almennum stað“. Þótt óprúttir aðilar hafi komist inn í umræddan morgunverðarsal og stolið töskunni verður engu að síður að líta svo á að slíkur salur sé að jafnaði einungis ætlaður þeim sem þangað eiga erindi, þ.e. starfsfólki og gestum hótelsins, en ekki öðrum. Verður því ekki litið svo á að M hafi látið töskuna frá sér á almannafæri eins og áskilið er svo unnt sé að beita umræddri varúðarreglu. Þegar af þeirri ástæðu verða bætur til M ekki skertar á grundvelli þessarar varúðarreglu. Að öllu framangreindu virtu verður ekki talið að skilyrði séu til að skerða bætur vegna þjófnaðarins. M á því rétt á óskertum bótum úr farangurstryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar hjá V.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.